

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. А. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

24 березня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України підполковник поліції Сич Сергій Віталійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Атантаєву Чингизу Ергешовичу, 25.07.1984 року народження, уродженцю с. Усть-Омчуг Магаданської області Російської РФСР, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Російська Федерація, Магаданська обл., с. Усть-Омчуг, вул. Победи, буд. 43, кв. 57, громадянину Російської Федерації, командиру відділення-командиру бойової машини відділення управління взводу зв'язку парашутно-десантного батальйону 234-го ДШП 76-ї ДШД ЗС РФ, раніше судимому вироком Макарівського районного суду Київської області № 370/731/24 від 24.11.2025 за ч. 1 ст. 438 КК України до покарання у вигляді позбавлення волі строком 11 (одиннадцять) років,

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Атангасв Чингиз Ергешович:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно до ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенція), особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до частин 1-3 ст. 6 Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у ст. 2 цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Відповідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, встановлено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції, забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові досліді, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно до ст. 33 Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються.

Згідно положень ст. 147 Конвенції до серйозних порушень, серед іншого, належать тортури, нелюдяне поведження, яке умисно спричиняє великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом.

Відповідно до статті 11 ДП I фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або інтернованих, затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватої дії або бездіяльності.

Згідно з положеннями ч. 2 ст. 75 ДП I, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.1) вбивство; а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; а.3) тілесні покарання; а.4) каліцтво; б) знуцання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поведження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; с) взяття заручників; д) колективне покарання; е) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Відповідно до ст. 8(2)(а)(ii) Римського статуту Міжнародного кримінального суду нелюдське поводження є воєнним злочином.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ старший сержант Атантаєв Чингиз Ергешович, 25.07.1984 р.н., обіймаючи посаду командира відділення-командира бойової машини відділення управління взводу зв'язку парашутно-десантного батальйону цього полку (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ), починаючи з 24.02.2022, прийняв безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП I мав статус комбатанта і був зобов'язаний дотримуватися норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

При цьому, військовослужбовець ЗС РФ Атантаєв Ч.Є., усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що цивільні особи перебувають під захистом міжнародного гуманітарного права та не становлять загрози, діючи умисно, повторно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, у порушення положень ст. ст. 27, 31, 32, 147 Конвенції, п. п. а, в ч. 2 ст. 75 ДП I, вчинив нелюдське поводження з потерпілим [REDACTED] за наступних обставин.

Так, 27 березня 2022 року приблизно о 12 годині 00 хвилин Атантаєв Ч.Є., будучи обізнаним із законами та звичаями війни, передбаченими та закріпленими в положеннях міжнародного законодавства, перебуваючи у форменому одязі військовослужбовців ЗС РФ, будучи озброєним вогнепальною автоматичною зброєю, спорядженою бойовими набоями, разом з іншим невстановленим досудовим розслідуванням озброєним військовослужбовцем ЗС РФ, перебували на території міста Буча Київської області, а саме біля будинку № [REDACTED] по вулиці [REDACTED]

В цей момент місцевий житель [REDACTED], який був одягнутий у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто у розумінні ст. 50 ДП I Конвенції був цивільною особою та своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози, проходив поблизу вказаного будинку, де знаходились військові ЗС РФ, та почув наказ від військовослужбовця ЗС РФ Атантаєва Ч.Є. – «Стоять! На колени!».

[REDACTED], розуміючи реальну небезпеку для свого життя та здоров'я, не чинячи жодного опору, почав виконувати наказ Атантаєва Ч.Є. та ставати на коліна. Одразу після цього, не дочекавшись виконання потерпілим наказу, Атантаєв Ч.Є., з метою залякування потерпілого та з мотивів ненависті до осіб, які мають проукраїнські погляди, підійшовши до потерпілого, наніс останньому удар прикладом автоматичної зброї в область п'ятки правої ноги, чим вчинив насильство над здоров'ям і фізичним та психічним станом останнього.

В подальшому Атантаєв Ч.Є. наказав потерпілому роздягнутись та почав перевіряти речі та документи [REDACTED], чим вчинив знущання над людською гідністю потерпілого. Після перевірки Атантаєв Ч.Є. відпустив останнього.

Внаслідок указаних умисних дій Атантаєва Ч.Е. потерпілому [REDACTED] заподіяно тілесні ушкодження у вигляді закритого перелому правої п'яtkової кістки без зміщення уламків, що відносяться до категорії тілесних ушкоджень середнього ступеню тяжкості, за критерієм тривалості розладу здоров'я, а також спричинено йому моральні страждання.

Отже, громадянин РФ, військовослужбовець 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ старший сержант Атантаєв Чингиз Ергешович, 25.07.1984 р.н., обіймаючи посаду командира відділення-командира бойової машини відділення управління взводу зв'язку парашутно-десантного батальйону цього полку (військова частина 74268, пункт постійної дислокації – м. Псков, РФ), 27 березня 2022 року приблизно о 12 годині 00 хвилин, перебуваючи біля будинку № [REDACTED] по вулиці [REDACTED] у місті Буча Київської області, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту, та те, що [REDACTED] у розумінні ст. 50 ДП І Конвенції був цивільною особою та своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, з метою заподіяння тілесних ушкоджень та спричинення моральних страждань потерпілому, здійснив удар прикладом автоматичної зброї в область п'ятки правої ноги [REDACTED] чим заподіяв останньому тілесні ушкодження та спричинив йому моральні страждання.

Таким чином, Атантаєв Ч.Е. підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 438 КК України (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту) управління організації розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України підполковник поліції

Сергій Віталійович СИЧ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу першого управління процесуального керівництва та підтримання публічного обвинувачення Департаменту протидії злочинам, вчиненим в умовах збройного конфлікту, Офісу Генерального прокурора

Тарас Петрович ВОЗНЯКОВСЬКИЙ

27 березня 2026 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діяч; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Повідомлення про підозру вручив:
старший слідчий в особливо
важливих справах 1-го відділу
(розслідування злочинів, учинених в
умовах збройного конфлікту) управління
організації розслідування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
підполковник поліції

Сергій Віталійович СИЧ

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

(підпис, ініціали, прізвище)

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2026 року